

แนวทางการพัฒนาพหุตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT FOR OFFENDERS BEHAVIORS IN TERMS OH EDUCATION AT AYUTTHAYA CORRECTIONAL INSTITUTION FOR YOUNG OFFENDERS

^[1] ศิวเรศ สุก่ออ่อน Siwares Supuon ^[2] ธาตรี มหันตรัตน์ Dhatree Mahantararat

^[1] ^[2]มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author E-mail: 76477086@aru.ac.th

Article Received: July 26, 2023. Revised: December 18, 2023. Accepted: December 18, 2023.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษา และ 2) เสนอแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขัง จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเชิงปริมาณ ได้ค่าความเชื่อมั่นปัจจัยภายในเท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษา ประกอบด้วยด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกทัณฑสถานฯ ด้านปัจจัยภายในได้แก่ระยะเวลาต้องโทษมีผลต่อการตัดสินใจในการไม่เข้ารับการศึกษากว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนด้านปัจจัยภายนอกได้แก่อาคาร สถานที่สำหรับการจัดการศึกษาไม่เหมาะสมคนกลุ่มใหญ่ไม่เข้ารับการศึกษากว่าครึ่งหนึ่ง การศึกษาตามคนกลุ่มใหญ่ สำหรับด้านปัจจัยภายนอก ได้แก่ เชื่อว่าสถานประกอบการไม่รับผู้เคยมีประวัติต้องโทษเข้าทำงานแม้จะมีวุฒิการศึกษา สังคมภายนอกมองผู้พ้นโทษเป็นคนไม่ดีไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ ผู้พ้นโทษไม่มีช่องทางในการประกอบอาชีพ ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาขณะต้องโทษแก่สังคมภายนอกจึงทำให้ไม่เข้ารับการศึกษาระหว่างต้องโทษ 2) แนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาประกอบด้วย ควรมีการประสานไปยังหน่วยงานภายนอกเพื่อเพิ่มช่องทางในการประกอบอาชีพ มีการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกมากขึ้น เปิดสอนในหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขังประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาขณะต้องโทษให้สังคมภายนอกได้รับรู้มากขึ้น ประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังถึงเกณฑ์ต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน มีการอบรมให้ความรู้ผู้ต้องขังอย่างทั่วถึงในเรื่องความสำคัญของการศึกษา ปรับปรุงอาคารสถานที่สำหรับการจัดการศึกษาให้มีความเหมาะสมมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการศึกษา การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงกำหนดโทษของผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาแตกต่างกันตามลักษณะคดี

คำสำคัญ: การพัฒนาพหุตินิสัย, การศึกษา, ผู้ต้องขัง

ABSTRACT

This research article aims to 1) study the factors that affect the problem of behavioral development of inmates in terms of education and 2) propose guidelines for the development of educational inmate behavior. Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Correctional

Institution The sample used in the research is 240 inmates. The research tool is a quantitative questionnaire. Get confidence value of internal factors equal to 0.93 Statistics used in data analysis include frequency, percentage, average and standard deviation. The research found that 1) Factors affecting the development of educational inmate behavior Consisting of internal factors and external factors Internal factors include The penalty period affects the decision to not attend the study. The courses offered do not meet the needs. The building and place for the management of education is not appropriate. Large groups do not attend the study. So it doesn't follow a lot of people. For external factors Including believing that the establishment does not accept people who have a history of punishment to work even if there is an educational qualification. External society sees the acquitted person as a bad person, unable to repent as a good person. After acquitting, there is no career channel. Lack of public relations about education while punishing for external society, therefore causing not to attend the study 2) Guidelines for the development of behavior of inmate in education consist of coordinating with external agencies to increase career channels. educating and creating more understanding with external society open in courses that meet the needs of inmates public relations about education while blaming the external society more Coordinate with the establishment to educate inmates about various criteria in accepting work There is a comprehensive training to educate inmates on the importance of education. Improve the building for organizing education to be appropriate. There are enough facilities for education. Educational management must take into account the penalty of inmates with different periods according to the nature of the case.

Keywords: Behavioral Development, Education, Inmates.

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันงานราชทัณฑ์นั้นถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรม อาจกล่าวได้ว่าเป็นกระบวนการยุติธรรมขั้นสุดท้ายหรือปลายน้ำก็ได้ โดยกรมราชทัณฑ์เป็นองค์กรที่สังกัดภายใต้บังคับบัญชาของกระทรวงยุติธรรม มีวิสัยทัศน์ คือเป็นองค์กรสมรรถนะสูงด้านการควบคุมและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง แบบมืออาชีพ บูรณาการ มาตรฐานและนวัตกรรม มีหน้าที่และภารกิจหลักในการรับผิดชอบดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาล ปัจจุบันมีจำนวนผู้ต้องขังในการควบคุมทั้งสิ้น 233,837 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566) ซึ่งในปัจจุบันนั้นการลงโทษผู้กระทำความผิดในประเทศไทยได้มีการบัญญัติโทษ 5 ประการ ประกอบด้วย ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และสุดท้ายคือการริบทรัพย์สิน โดยกรมราชทัณฑ์ มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ 3 บัญญัติ คือ 1) การประหารชีวิต 2) จำคุกตามประมวลกฎหมายอาญา 3) การกักขัง ซึ่งการลงโทษกักขังอาจจะเป็นการลงโทษสำหรับความผิดเล็กน้อย หรืออาจจะเป็นการลงโทษกักขังแทนการชำระค่าปรับด้วย กระบวนการยุติธรรมปลายน้ำที่มีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบหลักนั้นเริ่มต้นหลังจากกระบวนการงานยุติธรรมต้นน้ำหรือขั้นตอนแรกเริ่มของกระบวนการ

ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตั้งแต่ สืบสวน สอบสวน จับกุมผู้กระทำความผิดมาเพื่อดำเนินคดีต่อเนื่องไปจนถึงการพิจารณาคดีและลงโทษตามอำนาจของศาลตามขั้นตอน

กรมราชทัณฑ์ยังมีพันธกิจที่สำคัญนั้นนอกเหนือจากการควบคุมผู้ต้องขัง นั่นคือการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง จากพันธกิจดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีหน้าที่หลักของกรมราชทัณฑ์สามารถแยกได้อย่างชัดเจน 2 ประการ ประการที่ 1 นั่นคืองานด้านควบคุมซึ่งถือเป็นงานหลักที่กรมราชทัณฑ์จะต้องดูแลและควบคุมผู้ต้องขังตั้งแต่วันเริ่มรับตัวจนวันครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาล และประการที่ 2 คืองานด้านการพัฒนาพฤตินิสัย เนื่องจากปัจจุบันการพัฒนาพฤตินิสัยเป็นอีกหนึ่งภาระงานที่สำคัญและท้าทายของกรมราชทัณฑ์มาโดยตลอด เพราะไม่เพียงแต่ต้องควบคุมกักขังผู้ต้องขังให้อยู่จนครบกำหนดโทษแล้ว ยังต้องพัฒนาพฤตินิสัยให้ผู้ต้องขังกลับตัวเป็นคนดี สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้มีประสิทธิภาพ ลดการกระทำผิดซ้ำตลอดจนลดจำนวนอาชญากรรมในสังคมให้ลดลง เนื่องจากเรือนจำหรือทัณฑสถานไม่สามารถเลือกรับหรือปฏิเสธผู้ต้องขังได้ จึงทำให้การพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังกระทำได้ยากและมีอุปสรรคมากมายจากสาเหตุต่างๆที่กล่าวมา อย่างไรก็ตามกรมราชทัณฑ์เองก็ได้มีการกำหนดนโยบายและวิธีในการพัฒนาพฤตินิสัย ที่พัฒนามากขึ้นตามยุคสมัยและสภาพของแต่ละเรือนจำมีการจำแนกลักษณะ ของผู้ต้องขังตั้งแต่แรกเข้าตามเพศ ลักษณะคดี หรืออายุ เพื่อให้ง่ายต่อการพัฒนาพฤตินิสัยและควบคุมผู้ต้องขังตลอดระยะเวลาตามคำพิพากษาของศาล

ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา (2565) เป็นเรือนจำความมั่นคงปานกลาง สังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อแยกควบคุมผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่อายุน้อย ซึ่งเป็นวัยที่ควรได้รับการอบรมพัฒนาพฤตินิสัยตามการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ โดยการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังวัยหนุ่มในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วยการศึกษาวิชาชีพในสาขาวิชาต่างๆ และการให้การศึกษาตามความสนใจแก่ผู้ต้องขังขณะต้องโทษ นอกจากนี้การให้ศึกษานี้จะช่วยให้การติตรวในสังคมลดน้อยลงผู้ต้องขัง ที่พ้นโทษมีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากขึ้นจากการได้รับวุฒิการศึกษาที่เรียนจบขณะต้องโทษ อีกทั้งการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้วยการให้การศึกษา ยังเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันสังคมให้ออกาสผู้กระทำความผิดมากขึ้นและเชื่อว่าคนทุกคนสามารถกลับตัวเป็นคนที่ดีได้

อย่างไรก็ตาม แม้กรมราชทัณฑ์จะพยายามผลักดันการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังด้วยการให้การศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด แต่กลับพบว่าตัวเลขของจำนวนผู้ต้องขังที่ ตัดสินใจเข้ารับการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการศึกษานั้นมีจำนวนน้อยหากเทียบกับจำนวนผู้ต้องขังที่รับโทษ ภายในทัณฑสถานพระนครศรีอยุธยาทั้งหมด สาเหตุที่ผู้ต้องขังไม่สนใจในการเข้ารับการศึกษาคือการพัฒนาพฤตินิสัยของกรมราชทัณฑ์นั้น เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่ควรทำการศึกษา ถึงสาเหตุของปัญหาเพื่อนำผลที่ได้มากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการศึกษาของผู้ต้องขัง อีกทั้งยังเป็นผลดีต่อการตอบสนองนโยบายของกรมราชทัณฑ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการคืนคนดีสู่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาที่ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ต้องขังทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา จำนวน 240 คน ที่ได้มากจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบตรวจสอบรายการมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา แบ่งเป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert Scale ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form) ถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ต้องขัง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทดสอบความน่าเชื่อถือและปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ต้องขังภายในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา แบ่งการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามสังกัดภายในของ ผู้ต้องขัง โดยก่อนตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้อธิบายชี้แจงและทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการตอบคำถาม และการรักษาความลับของข้อมูลเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจว่าข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการศึกษาและนำไปประมวลผลอธิบายในภาพรวม โดยข้อมูล ที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในการตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัยโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) และวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาศึกษา ณ สถานวิทยานวม
พระนครศรีอยุธยา

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง ด้านการศึกษา โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย				
- ระยะเวลาต้องโทษ มีผลต่อการตัดสินใจในการไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษ	3.21	1.20	ปานกลาง	1
- หลักสูตรที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการ จึงไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษ	2.90	1.17	ปานกลาง	2
- อาคาร สถานที่สำหรับจัดการศึกษาไม่เหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน	2.77	1.18	ปานกลาง	3
- คนกลุ่มใหญ่ภายในทัณฑสถานฯ ไม่เข้ารับการศึกษา จึงไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษตามคนกลุ่มใหญ่	2.42	1.20	ปานกลาง	4
ภาพรวม	2.83	0.87	ปานกลาง	
2. ปัจจัยภายนอกเรือนจำ				
- สถานผู้ประกอบการ และผู้จ้างงานไม่รับผู้เคยมีประวัติต้องโทษเข้าทำงาน แม้จะมีวุฒิการศึกษา	3.02	1.12	ปานกลาง	1
- สังคมภายนอกมองผู้พ้นโทษเป็นคนไม่ดี ไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ และยังไม่ให้การยอมรับผู้ที่เคยต้องโทษ	2.69	1.30	ปานกลาง	2
- หลังพ้นโทษไม่มีช่องทางการประกอบอาชีพจึงไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษ	2.56	1.25	ปานกลาง	3
- ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาขณะต้องโทษของผู้ต้องขังแก่สังคมภายนอก	2.53	1.11	ปานกลาง	4
ภาพรวม	2.70	0.10	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ด้านปัจจัยภายในทัณฑสถานฯ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ระยะเวลาต้องโทษ มีผลต่อการตัดสินใจในการไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษ ($\bar{x} = 3.21$, S.D. = 1.20) 2) หลักสูตรที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการ จึงไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษ ($\bar{x} = 2.90$, S.D. = 1.17) 3) อาคาร สถานที่สำหรับจัดการศึกษาไม่เหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน ($\bar{x} = 2.77$, S.D. = 1.18) 4) คนกลุ่มใหญ่ภายในทัณฑสถานฯ ไม่เข้ารับการศึกษา จึงไม่เข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษ ตามคนกลุ่มใหญ่ ($\bar{x} = 2.42$, S.D. = 1.20)

1.2 ด้านปัจจัยภายนอกทัณฑสถานฯ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.70$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) เชื่อว่าสถานผู้ประกอบการ และผู้จ้างงานไม่รับผู้เคยมีประวัติต้องโทษเข้าทำงานแม้จะมีวุฒิการศึกษา ($\bar{x} = 3.02$, S.D. = 1.12) 2) เชื่อว่าสังคมภายนอกมองผู้พ้นโทษเป็นคนไม่ดี ไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ และยังไม่ให้การยอมรับผู้ที่เคยต้องโทษ ($\bar{x} = 2.69$, S.D. = 1.30) 3) หลังพ้นโทษไม่มีช่องทางการประกอบอาชีพจึงไม่เข้ารับการศึกษาระดับต้องโทษ ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 1.25) 4) ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาของต้องโทษของผู้ต้องขังแก่สังคมภายนอก ($\bar{x} = 2.53$, S.D. = 1.11)

2. แนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษา ทักษะสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาทักษะสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

แนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษา โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. มีการประสานไปยังหน่วยงานภายนอกหรือสถานประกอบการเพื่อเพิ่มช่องทางการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ	4.08	0.89	มาก	1
2. มีการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มการให้โอกาสแก่ผู้ต้องขัง	4.06	0.97	มาก	2
3. เปิดสอนในหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง	3.95	0.98	มาก	3
4. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาของต้องโทษของผู้ต้องขังให้สังคมภายนอกได้รับรู้มากยิ่งขึ้น	3.91	1.04	มาก	4
5. ประสานงานกับสถานประกอบการ ผู้จ้างงาน เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังถึงเกณฑ์ต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน	3.90	0.93	มาก	5
6. มีการอบรมให้ความรู้ผู้ต้องขังอย่างทั่วถึง ในเรื่องความสำคัญของการศึกษา ประโยชน์ของการศึกษาของต้องโทษ	3.77	0.98	มาก	6
7. อาคารสถานที่สำหรับการจัดการศึกษาควรได้รับการปรับปรุงให้มีความเหมาะสม	3.71	0.95	มาก	7
8. การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงกำหนดโทษของผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาแตกต่างกันตามลักษณะคดี	3.63	1.04	มาก	8
รวม	3.88	0.72	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า แนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาทักษะสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) มีการประสานไปยังหน่วยงานภายนอกหรือสถานประกอบการเพื่อเพิ่มช่องทางการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษให้กับผู้ต้องขัง ให้ได้ใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษา 2) มีการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มการให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังเป็นการสร้างการยอมรับ และลดการตีตราผู้ต้องขังให้น้อยลงหลังพ้นโทษ 3) การจัดการศึกษาควรเปิดสอนในหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง 4) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาของต้องโทษของผู้ต้องขังให้สังคมภายนอกได้รับรู้มากยิ่งขึ้น 5) ประสานงานกับสถานประกอบการ ผู้จ้างงาน เพื่อให้ความรู้แก่

ผู้ต้องขังถึงเกณฑ์ต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน โดยใช้วุฒิการศึกษา 6) มีการอบรมให้ความรู้ผู้ต้องขังอย่างทั่วถึงในเรื่องความสำคัญของการศึกษาประโยชน์ของการศึกษาขณะต้องโทษ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาของผู้ต้องขัง ลดการเลียนแบบ และเพิ่มความต้องการในการเรียนของผู้ต้องขัง 7) อาคารสถานที่สำหรับการศึกษาคควรได้รับการปรับปรุงให้มีความเหมาะสม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการศึกษา 8) การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงกำหนดโทษของผู้ต้องขัง ที่มีระยะเวลาแตกต่างกันตามลักษณะคดี

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการศึกษาทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การประสานไปยังหน่วยงานภายนอก หรือสถานประกอบการเพื่อเพิ่มช่องทางการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษให้กับผู้ต้องขังให้ได้ใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษา

การประสานงานไปยังหน่วยงานภายนอกเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถช่วยให้ผู้ต้องขังสามารถใช้ชีวิตหลังพ้นโทษได้โดยมีอาชีพสุจริต มีทางเลือกในการประกอบอาชีพ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการได้ใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้ต้องขังให้ความสนใจในการเข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกรมราชทัณฑ์ (2564) ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาผู้ต้องขังให้เป็นหลักในการพัฒนา แก้ไข ปรับเปลี่ยน พฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ให้มีความรู้ ทักษะมีวิชาชีพติดตัวกลับตนเป็นพลเมืองที่ดีให้เหมาะสมและมีความพร้อม ก่อนที่จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมภายนอก รวมถึงประสานหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง และยังสอดคล้องกับวิระศักดิ์ สัจจะปกาสิต (2564) ที่ศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกลับมามีชีวิตที่ดีขึ้นในความผิดฐาน พ.ร.บ. ยาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี พบว่า มีการให้เรือนจำร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษให้มีส่วนที่สุจริตคอยสนับสนุนในการประกอบอาชีพเพื่อให้ผู้ต้องขังได้มีเครื่องมือในการทำงานไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

2. การให้ความรู้สร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มการให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังเป็น การสร้างการยอมรับและลดการตีตราผู้ต้องขังให้น้อยลงหลังพ้นโทษ

การให้ความรู้แก่สังคมภายนอก รวมถึงมีการประสานงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือกับสังคมภายนอกนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากหากขาดการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกจะส่งผลให้สังคมไม่ให้การยอมรับ ตลอดจนไม่ตระหนักถึงการให้โอกาสผู้ต้องขังและความจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการคืนคนดีสู่สังคมของผู้ต้องขัง ซึ่งสอดคล้องกับกานต์สินี งามอาจ (2564) ได้ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมของศูนย์ยุติธรรมชุมชนในการสร้างโอกาสฟื้นฟูผู้พ้นโทษกลับคืนสู่สังคม พบว่า สังคมมีทัศนคติในด้านลบต่อผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว การประสานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีงานรองรับหลังจากที่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษ สื่อและข่าวสารที่สังคม ได้รับเกี่ยวกับผู้ต้องขังที่พ้นโทษเป็นไปในด้านลบ ตลอดจนปัญหาที่สังคมไม่ตระหนักถึงความจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการคืนคนดีสู่สังคม นอกจากนี้ หากมีการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกมากยิ่งขึ้นจะส่งผลให้ผู้ต้องขังได้รับการยอมรับจากสังคมมากยิ่งขึ้น ผู้ต้องขังได้รับการหยิบยื่นโอกาสจากคนในสังคมเพิ่มมากยิ่งขึ้นถือเป็นการลดการตีตราผู้ต้องขังให้ลดน้อยลงในสังคมได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนวนลจันทร์ ทศนชัยกุล (2549) ได้ศึกษาถึงวิธีการอบรมแก้ไขการกระทำผิดให้กับผู้ต้องขัง พบว่า นักสังคมสงเคราะห์จะดึงทรัพยากรในชุมชนมาใช้แก้ปัญหา โดยพยายาม

ปรับเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนให้มองผู้ต้องขังที่พ้นโทษในแง่ดี มีความเมตตาสงสารและเชื่อว่าผู้ต้องขังที่พ้นโทษเป็นบุคคลที่เป็นปัญหาของสังคมที่จะต้องช่วยเหลือสงเคราะห์ แทนการปล่อยปละละเลยจากสังคม

3. เปิดสอนในหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง

การจัดหลักสูตรในการศึกษาของผู้ต้องขังนั้นต้องคำนึงถึงหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง ต้องจัดให้มีความเหมาะสมทั้งระยะเวลาของหลักสูตร และเนื้อหาที่จะใช้ทำการเรียนการสอน ซึ่งหากการจัดการศึกษามีความเหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้ต้องขังทั้งหลักสูตรและระยะเวลา ก็จะส่งผลทำให้ผู้ต้องขังให้ความสนใจในการเข้ารับการศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกรมราชทัณฑ์ (2562) ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาให้เรือนจำเป็นผู้จัดการศึกษาให้กับผู้ต้องขังโดยการคัดสรรเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทการพัฒนาผู้ต้องขังแต่ละประเภท และยังสอดคล้องกับสุรชัยจิรา มหาชนวงศ์ (2555) ได้ศึกษาถึงการนำมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังไปปฏิบัติของเรือนจำจังหวัดยโสธร พบว่า หลักสูตรในการจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้ต้องขัง เหมาะสมและมีคุณภาพตามเกณฑ์ทั่วไป ได้แก่ ระยะเวลาการฝึกอบรม ความเหมาะสมของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาของต้องโทษของผู้ต้องขังให้สังคมภายนอกได้รับรู้มากยิ่งขึ้น

เนื่องจากการศึกษาภายในเรือนจำนั้นมีข้อจำกัดต่างๆ ที่แตกต่างจากสถานศึกษาภายนอก การประชาสัมพันธ์ที่ดีจึงจะทำให้ผู้ต้องขังได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกมากยิ่งขึ้นหลังพ้นโทษ และจะมีส่วนช่วยทำให้ผู้ต้องขังสนใจเข้ารับการศึกษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเอก ศิริโชคธรรมกุล (2561) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย “5 ก้าวอย่างแห่งการเปลี่ยนแปลงราชทัณฑ์” ไปปฏิบัติศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำและทัณฑสถานเขต 10 กรมราชทัณฑ์ พบว่า กลยุทธ์ในการนำนโยบาย 5 ก้าวอย่างฯ ไปปฏิบัติสู่ความสำเร็จ ได้แก่ ผสานความร่วมมือจากภายนอก ปรับเปลี่ยนทัศนคติสร้างขวัญกำลังใจและเพิ่มสวัสดิการส่งเสริมความร่วมมือสามัคคี เผยแพร่กิจกรรมราชทัณฑ์ ประชาสัมพันธ์และรับฟังความคิดเห็น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับอนุชา ร่มพะยอม (2560) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องขัง เรือนจำจังหวัดมหาสารคามสนับสนุนให้เกิดการยอมรับโดยเรือนจำ/ทัณฑสถานควรบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขัง และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์พฤติกรรมเชิงบวกของผู้ต้องขังสู่สังคมภายนอก เพื่อให้เกิดการยอมรับให้อยู่ และให้โอกาสต่อผู้ต้องขัง และสอดคล้องกับสุธัญญา กฤตาคม (2564) ได้ศึกษาถึงกรอบแนวคิดการศึกษาการประชาสัมพันธ์เบื้องต้น อธิบายถึงความหมายการประชาสัมพันธ์คือการติดต่อสื่อสารเผยแพร่ ชี้แจงข้อมูลนโยบาย ความรู้ ข่าวสาร ส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้อง ปกป้องและรักษาชื่อเสียง ไปยังผู้รับสารโดยผ่านเครื่องมือการ สื่อสารและเวลาที่เหมาะสมได้รับรู้อย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดทัศนคติและภาพลักษณ์ที่ดี เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องความน่าเชื่อถือต่อประชาชนกลุ่มเป้าหมายกับองค์กรเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน การประชาสัมพันธ์จึงเป็นหัวใจสำคัญในการวางแผนและการปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ช่วยส่งเสริมให้องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างค่านิยม สร้างความสัมพันธ์อันดีสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับกลุ่มประชาชน

5. ประสานงานกับสถานประกอบการผู้จ้างงานเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังถึงเกณฑ์ต่างๆ ในการรับเข้าทำงานโดยใช้วุฒิการศึกษาที่ได้รับ

การให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ต้องขังสามารถใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพหลังพ้นโทษ หากมีการให้ความรู้จากหน่วยงานภายนอกหรือสถาน

ประกอบมากยิ่งขึ้นจะส่งผลให้ผู้ต้องขังสนใจเข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบกรมราชทัณฑ์ (2561) ว่าด้วยการกำหนดหลักสูตร หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง ให้เรือนจำประสานสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง รวมถึงสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำ นอกจากนี้ การที่ผู้ต้องขังต้องการให้สถานประกอบการ ผู้จ้างงานให้ความรู้ถึงเกณฑ์ต่างๆ ในการรับเข้าทำงานโดยใช้วุฒิการศึกษา แสดงออกให้เห็นถึงความต้องการของผู้ต้องขังที่อยากจะประสบความสำเร็จในชีวิตหลังพ้นโทษ มีการกำหนดเป้าหมายในชีวิต โดยต้องการสำเร็จการศึกษาขณะต้องโทษเพื่อใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษาในการสมัครเข้าทำงานในสถานประกอบการต่างๆ หลังพ้นโทษ

6. อบรมให้ความรู้ผู้ต้องขังอย่างทั่วถึงในเรื่องความสำคัญของการศึกษาประโยชน์ของการศึกษาขณะต้องโทษ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการศึกษของผู้ต้องขัง ลดการเลียนแบบ และเพิ่มความต้องการในการเรียนของผู้ต้องขัง

ซึ่งการให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษานั้นจะช่วยให้ผู้ต้องขังสนใจเข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษมากยิ่งขึ้น และมีพฤติกรรมการเลียนแบบลดลงเนื่องจากผู้ต้องขังมีความรู้ที่เพิ่มขึ้น และมีทัศนคติต่อการให้ศึกษาขณะต้องโทษในแง่ดีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกรมราชทัณฑ์ (2561) ได้ให้ความหมายการพัฒนาพฤติกรรม คือกระบวนการฟื้นฟูพัฒนาร่างกายและจิตใจ ให้ผู้ต้องขังได้รับการดูแลทั้งจิตใจและร่างกาย เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้กลับตัวกลับใจ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขเมื่อพ้นโทษและสอดคล้องกับพรชัย ชันดี (2553) อธิบายถึงการขัดเกลาทางสังคมไว้สองความหมาย กล่าวคือในแง่สังคม การขัดเกลาทางสังคมหมายถึงการถ่ายทอดวัฒนธรรมและทำให้บุคคลมีวิถีชีวิตที่เป็นระเบียบ และในแง่ของแต่ละบุคคล การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนจาก ชีวอินทรีย์ เป็นมนุษย์ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองได้ การปลูกฝังความมุ่งหวังในชีวิตตามที่กลุ่มยอมรับความมุ่งหวังจะช่วยให้บุคคลมีความมุ่งมั่นและยอมรับระเบียบวินัยที่จะต้องประพฤติปฏิบัติเพื่อลุล่วงความต้องการในอนาคต

7. ปรับปรุงอาคารสถานที่สำหรับจัดการศึกษาภายในทัณฑสถานฯ ควรได้รับการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการศึกษา

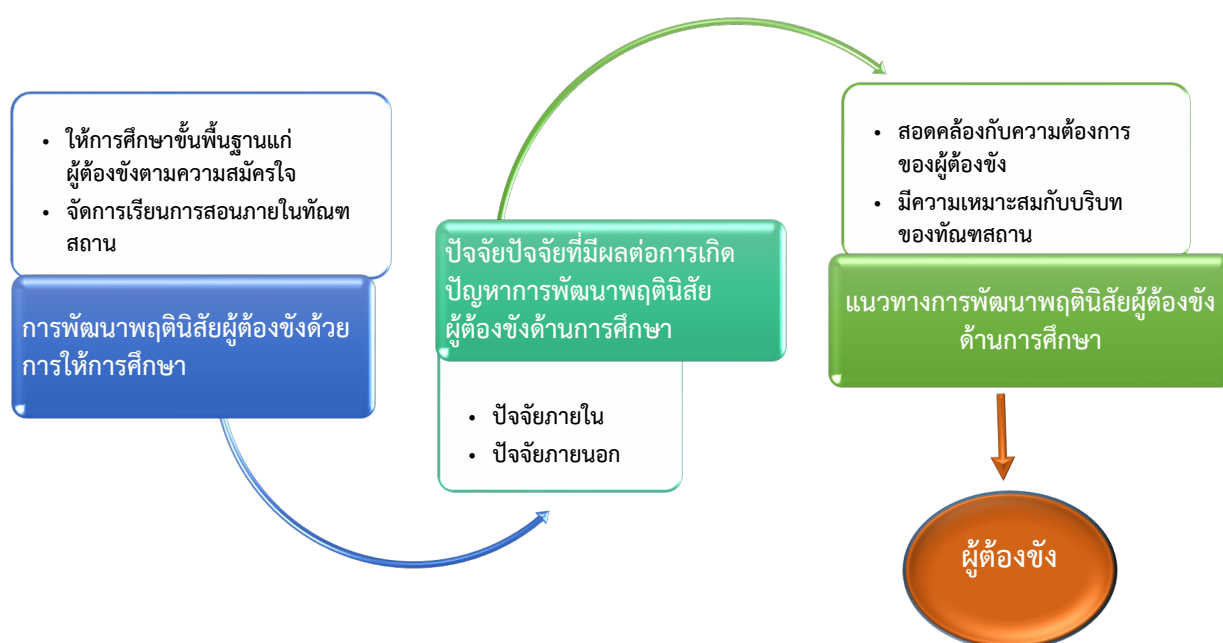
โดยการจัดการศึกษาในเรือนจำหรือทัณฑสถานจะประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีความเหมาะสม มีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพออย่างรอบด้าน หากมีการจัดสถานที่เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอจะส่งผลให้ผู้ต้องขังสนใจเข้ารับการศึกษาขณะต้องโทษเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องซัชชัย นาลี, สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอมพร (2562) ได้ศึกษาถึงการจัดการศึกษาแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม พบว่าการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา โดยเรือนจำควรจัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับระยะเวลาของแต่ละหลักสูตรและสอดคล้องกับระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการกำหนดหลักสูตร หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง (2561) ให้เรือนจำจัดให้มีอาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอน ห้องเรียน ห้องสมุด สื่อโสตทัศนูปกรณ์ สื่อสารสนเทศ วัสดุครุภัณฑ์การศึกษาที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดการศึกษา รวมทั้งจัดหาหนังสือ วารสาร หรือสิ่งพิมพ์อื่นสำหรับการศึกษาค้นคว้าด้วย

8. การจัดการศึกษาภายในทัณฑสถานฯ ต้องคำนึงถึงกำหนดโทษของผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาแตกต่างกันตามลักษณะคดี

โดยการจะจัดการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขังให้นั้นต้องคำนึงถึงกำหนดโทษของผู้ต้องขังร่วมด้วย เนื่องจากผู้ต้องขังมีลักษณะการกระทำผิดแตกต่างกันกำหนดโทษย่อมมีความแตกต่างกันมากน้อยตามลักษณะการกระทำความผิด หากการจัดการศึกษาไม่คำนึงถึงระยะเวลาต้องโทษของผู้ต้องขังก็จะส่งผลทำให้ผู้ต้องขังไม่สนใจเข้ารับการศึกษาระยะต้องโทษได้ เนื่องจากผู้ต้องขังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษาได้ทันทีหลังพ้นโทษ หรือผู้ต้องขังบางรายอาจจะไม่สามารถสำเร็จการศึกษาระยะต้องโทษได้เนื่องจากมีความแตกต่างกันด้านระยะเวลาในการต้องโทษกับระยะเวลาในการศึกษามากจนเกินไป ส่งผลให้ผู้ต้องขังมองการศึกษาเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นและทำให้เสียเวลาในการทำกิจกรรมอื่นภายในเรือนจำ ซึ่งสอดคล้องกับสุชาติ สมณะ (2560) ศึกษาถึงปมของผู้ต้องขังที่มีต่อการฝึกคนคนดีสู่สังคม พบว่า ผู้ต้องขังคิดว่าการทำกิจกรรมส่วนตัวประจำวันเป็นสิ่งจำเป็นมากกว่า การทำกิจกรรมในการศึกษาและการฝึกวิชาชีพเป็นการเสียเวลา ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้ใช้เป็นประโยชน์ในภายภาคหน้า จากเหตุผลดังกล่าวการศึกษาจึงต้องคำนึงกำหนดโทษของผู้ต้องขังที่แตกต่างกันตามลักษณะคดี ซึ่งจะส่งผลให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสม เวลาในการทำการศึกษาที่เหมาะสม ทำให้ให้ผู้ต้องขังสนใจในการเข้ารับการศึกษาระยะต้องโทษเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกรมราชทัณฑ์ (2564) ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้ต้องขัง ต้องคำนึงถึงความหลากหลายตามความต้องการของกลุ่มผู้ต้องขัง

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นการหาแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการการศึกษา โดยศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการการศึกษา แบ่งเป็นด้านปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกทัศนสถานฯ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้ต้องขังและสอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาภายในทัศนสถานฯ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย อธิบายได้ว่า

การพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังด้านการศึกษายในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยาเป็นการให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้ต้องขังตามความสมัครใจ โดยมีการจัดการเรียนการสอนภายในทัณฑสถานฯ ซึ่งมีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังด้านการศึกษา แบ่งเป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในทัณฑสถานฯ ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ ระยะเวลาต้องโทษมีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการศึกษา หลักสูตรที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการ อาคารสถานที่สำหรับจัดการศึกษาไม่เหมาะสม และคนกลุ่มใหญ่ไม่เข้ารับการศึกษาก็ไม่เข้ารับการศึกษาระยะต้องโทษตามคนกลุ่มใหญ่

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ เชื่อว่าสถานผู้ประกอบการ และผู้จ้างงานไม่รับผู้เคยมีประวัติต้องโทษเข้าทำงานแม้จะมีวุฒิการศึกษา เชื่อว่าสังคมภายนอกมองผู้พ้นโทษเป็นคนไม่ดี ไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ และยังไม่ให้การยอมรับผู้ที่เคยต้องโทษ หลังพ้นโทษไม่มีช่องทางการประกอบอาชีพ และขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาของต้องโทษของผู้ต้องขังแก่สังคมภายนอก

โดยสามารถนำข้อมูลของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังด้านการศึกษามาวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังด้านการศึกษา ที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้ต้องขัง และสอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษายในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 1) มีการประสานไปยังหน่วยงานภายนอกหรือสถานประกอบการเพื่อเพิ่มช่องทางการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษให้กับผู้ต้องขัง ให้ได้ใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษา 2) มีการให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจกับสังคมภายนอกมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มการให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังเป็นการสร้างการยอมรับ และลดการตีตราผู้ต้องขังให้น้อยลงหลังพ้นโทษ 3) เปิดสอนในหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง 4) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาของต้องโทษของผู้ต้องขัง ให้สังคมภายนอกได้รับรู้มากยิ่งขึ้น 5) ประสานงานกับสถานประกอบการ ผู้จ้างงาน เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังถึงเกณฑ์ต่างๆ ในการรับเข้าทำงาน โดยใช้วุฒิการศึกษา 6) มีการอบรมให้ความรู้ผู้ต้องขังอย่างทั่วถึง ในเรื่องความสำคัญของการศึกษา ประโยชน์ของการศึกษาของต้องโทษ เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการศึกษายของผู้ต้องขัง ลดการเลียนแบบ และเพิ่มความต้องการในการเรียนของผู้ต้องขัง 7) ปรับปรุงอาคารสถานที่สำหรับจัดการศึกษายให้มีความเหมาะสม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการศึกษาย 8) การจัดการศึกษายต้องคำนึงถึงกำหนดโทษของผู้ต้องขังที่มีระยะเวลาแตกต่างกันตามลักษณะคดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านอาคาร สถานที่ควรปรับปรุงสถานที่ที่ใช้สำหรับการจัดการศึกษายให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยจัดบริเวณสำหรับให้ผู้ต้องขังเข้ารับการศึกษาเป็นสถานที่เฉพาะ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อประโยชน์ต่อการศึกษาย อาทิเช่นห้องสมุดที่มีหนังสือให้ผู้ต้องขังสามารถศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างมีอิสระซึ่งจะส่งผลให้ผู้ต้องขังมีความสนใจที่จะเข้ารับการศึกษาของต้องโทษมากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรควรมีการสำรวจความคิดเห็นจากผู้ต้องขังถึงความต้องการในหลักสูตรที่จะจัดให้มีการศึกษายในทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขัง เป็นการเพิ่มความหลากหลายของหลักสูตรให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถเลือก

หลักสูตรที่ตนเองสนใจในการเข้าศึกษาได้อย่างอิสระ โดยการพิจารณาหลักสูตรที่จะใช้สำหรับจัดการศึกษาให้ผู้ต้องขังนั้นนอกจากจะคำนึงถึงความต้องการของผู้ต้องขังเป็นหลักแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างกันในด้านต่างๆของผู้ต้องขังด้วย อาทิเช่น ระยะเวลาต้องโทษ อายุ ลักษณะคดี ของผู้ต้องขัง เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ครอบคลุมผู้ต้องขังทุกกลุ่ม และตรงตามความต้องการของผู้ต้องขังอย่างครบถ้วนและรอบด้านภายใต้ความแตกต่างของตัวผู้ต้องขัง

1.3 ด้านการสร้างองค์ความรู้ควรมีการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ต้องขังก่อนที่จะเข้ารับการศึกษาระยะต้องโทษตามกระบวนการพัฒนาพฤตินิสัย โดยสนับสนุนให้มีการอบรมให้ความรู้ถึงความสำคัญของการศึกษาทั้งภายใน และภายนอกทัณฑสถานฯ เพื่อให้ผู้ต้องขังทราบและตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ารับการศึกษ และควรมีการให้ความรู้ในเรื่องของการใช้วุฒิการศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษา เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถใช้ประโยชน์จากวุฒิการศึกษาในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพภายหลังพ้นโทษ

1.4 ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้สังคมภายนอกทราบถึงกระบวนการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการศึกษามากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการสร้างการยอมรับให้กับผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ ส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีให้สังคมให้การยอมรับผู้ต้องขังมากขึ้นหลังพ้นโทษเพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างประชาชนปกติทั่วไป เป็นการลดการตีตราผู้ต้องขังให้หลุดพ้นจากภาพจำของการเป็นนักโทษที่ไม่สามารถกลับตัวเป็นคนดีของสังคมได้

1.5 ด้านการประสานงาน ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงสถานประกอบการ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันเป็นการเปิดโอกาสและเพิ่มช่องทางในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษให้กับผู้ต้องขังที่สำเร็จการศึกษาระยะต้องโทษ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพเพื่อการเตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่สังคมให้แก่ผู้ต้องขัง รวมถึงการส่งเสริมดูแลอย่างต่อเนื่องหลังพ้นโทษอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประสานงานกับสังคมและชุมชนในพื้นที่ ที่ผู้ต้องขังพ้นโทษอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้ต้องขังมีช่องทางการประกอบอาชีพ ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษ และสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของผู้ต้องขัง ศึกษาถึงกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้กับผู้ต้องขังที่ใกล้พ้นโทษในด้านต่างๆ เช่น ด้านการปรับตัวเข้ากับสังคม ด้านการสร้างอาชีพในยุคโลกาภิวัตน์

2.2 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการฝึกวิชาชีพ ศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการฝึกวิชาชีพ ความเหมาะสมของหลักสูตรการฝึกวิชาชีพ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการฝึกวิชาชีพ

2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังด้านการพัฒนาจิตใจ ศึกษาถึงความเหมาะสมของหลักสูตรการพัฒนาจิตใจของผู้ต้องขัง ความสำคัญของการใช้หลักศาสนาในการพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤตินิสัยด้านการพัฒนาจิตใจ

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2565). คู่มือการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังตามลักษณะแห่งคดีและพฤติการณ์
กระทำความผิด. แหล่งที่มา www.correct.go.th. สืบค้นเมื่อ 2 ส.ค. 2565.
- กรมราชทัณฑ์. (2565). สารานุกรมการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง. แหล่งที่มา www.correct.go.th. สืบค้น
เมื่อ 2 ส.ค. 2565.
- กานต์สินี ่องอาจ. (2564). การมีส่วนร่วมของศูนย์ยุติธรรมชุมชนในการสร้างโอกาสฟื้นฟูผู้พ้นโทษกลับคืนส
สู่สังคม. ภาคนิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ชัยชัย นาลี, สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2562). การจัดการศึกษาแก่ผู้ต้องขังภายใน
เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- ทัศนสถานวัยหนู่ม พระนครศรีอยุธยา. (2565). ฝ่ายทัศนตปฏิบัติ. แหล่งที่มา
<http://www.correct.go.th/ydcayut>. สืบค้นเมื่อ 5 ธ.ค. 2565.
- เทพพิทักษ์ ดีแป้น, ภัทรากร เกษสังข์ และนฤมล ศักดิ์ปกรณกานต์. (2564). การประเมินความต้องการ
จำเป็นในการจัดการศึกษา สำหรับผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2549). การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรชัย ชันดี. (2553). ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการงานวิจัยและนโยบายประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: สุ
เนตร์ฟิล์ม.
- วีระศักดิ์ สัจจะปกาสิต. (2564). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐาน พ.ร.บ.ยา
เสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเพชรบุรี. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน. 3(3).
147-157.
- สุจรรย์จิรา มหาชนะวงศ์. (2555). การนำมาตรการแก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัยผู้ต้องขังไปปฏิบัติของเรือนจำ
จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- สุชาติ สมณะ. (2560). ปมของผู้ต้องขังที่มีต่อภารกิจคืนคนดีสู่สังคม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุธัญญา กฤตาคม. (2564). กรอบแนวคิดการศึกษาการประชาสัมพันธ์เบื้องต้น. Modern Learning.
Development. 6(5). 261-273.
- อนุชา ร่มพะยอม. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัด
มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เอก ศิริโชคธรรมกุล. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการน่านโยบาย 5 ก้าวอย่างแห่งการ
เปลี่ยนแปลงราชทัณฑ์ไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำและทัณฑสถานเขต 10 กรม
ราชทัณฑ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.